«Хромтаудың болашағы кімнің қолында: Біз шетелге кеткісі келетін ұрпақпыз ба?»

Мен — Хромтаудың қарапайым мектебінде оқитын 11-сынып оқушысымын. Алдымда үлкен өмір, қиын да қызықты белес — ҰБТ және мамандық таңдау кезеңі тұр. Қазір сыныптастарыммен, құрдастарыммен кездесе қалсақ, әңгімеміздің ауаны тек бір арнаға бұрылады: «Мектеп бітірген соң қайда кетесің? Астана ма, Алматы ма, әлде шетел ме?». Өкінішке қарай, «Хромтауда қалып, туған жерімді көркейтемін» деген сөзді ешкімнен естімедім. Сонда біз, шынымен де, туған жерден қашқысы келетін ұрпақпыз ба?

Осы ой маған маза бермей, қолыма қалам алуға мәжбүр етті. Мен өз замандастарымды кінәлағым келмейді. Жастықтың аты — жастық, бәріміз үлкен қалалардың жарқыраған шамдарына, кең мүмкіндіктеріне қызығамыз. Сапалы білім алғымыз келеді. Бірақ моторы дүрілдеп, зауыты жұмыс істеп тұрған, Ақтөбе өңірінің экономикалық тірегі саналатын біздің Хромтау неге жастарды өзіне тартып тұра алмайды? Неге біздің ең алғыр, ең ақылды ұл-қыздарымыз туған ауданына қайтып келгісі келмейді?

Бұл — тек мектеп бітірушілердің емес, бүкіл Хромтау қоғамының іштен тынған үлкен дерті. Біз үлкен қалаларға бақыт іздеп кетеміз де, туған жерімізде тек қарттар мен зейнеткерлердің қалуына жол береміз. Егер Хромтаудың ең дарынды жастары сыртқа ағыла берсе, ертең бұл өңірдің болашағын кім қалайды? Кім жаңа өндіріс орындарын ашады, кім мектептерде сапалы білім береді, кім біздің ауданды заманауи етеді?

Меніңше, мәселе тек жастардың патриотизмінде емес. Мәселе — біздің туған жерімізде жастардың өз әлеуетін толық жүзеге асыруына мүмкіндіктің аздығында. Бізге тек зауыт қана емес, заманауи мәдени орталықтар, жастар бас қосатын креативті

хабтар, ғылым мен шығармашылықты дамытатын алаңдар керек. Біз Хромтаудың тек өндірістік қала емес, жастардың қаласы болғанын қалаймыз.

Иә, мен де ертең үлкен қалаға оқуға аттанармын. Бірақ менің мақсатым — туған жерімнен біржолата қашып кету емес. Мен ол жақтан білім мен тәжірибе жинап, Хромтауыма қайта оралғым келеді. Себебі, мен осы жердің ауасын жұтып, суын ішіп өстім. Егер біз, бүгінгі 11-сынып түлектері, өз үйімізді өзіміз жөндемесек, сырттан келіп ешкім бізге жұмақ орнатып бермейді.

Хромтаудың болашағы — біздің қолда. Тек үлкендер қауымы бізге сенім артып, туған жерде қалып жұмыс істеуге, дамуға жағдай жасаса екен деймін. Біз — шетелге қашқысы келетін ұрпақ емеспіз, біз — тек өз елімізде бақытты әрі табысты болғысы келетін жастармыз.

Автор:Орынбасарова Дильназ,Хромтау ауданы,11 сынып оқушысы